

Але найголовнішим досягненням М.М. Амосова у Брянську стала розробка самостійної методики резекції легенів при туберкульозі, раку, абсцесах.

У 1952 р. М.М. Амосов переїхав до Києва, куди його запросив для керівництва спеціально створеною клінікою торакальної хірургії директор Київського інституту туберкульозу проф. О.С. Мамолат. У Києві М.М. Амосов захистив докторську дисертацію з теми *“Пневмоектомії і резекції легенів при туберкульозі”*.

У 1955 р. М.М. Амосов заснував і очолив першу в СРСР кафедру грудної хірургії в Інституті удосконалення лікарів, з якої пізніше виділилася кафедра анестезіології, де були підготовлені сотні фахівців — торакальних хірургів і анестезіологів.

У 1957 р. М.М. Амосов разом зі своїми помічниками розробив надійний, придатний для широкого використання апарат штучного кровообігу “серце — легені” і одним з перших в СРСР впровадив його в практику.

У 1963 р. М.М. Амосов першим в СРСР здійснив протезування мітрального клапана серця, а в 1965 р. створив

і вперше у світі впровадив у практику антитромботичні протези серцевих клапанів.

У 60-ті роки Інститут туберкульозу отримує більш широку назву — Інститут туберкульозу і грудної хірургії. Одночасно це і початок майбутнього амосівського інституту серцево-судинної хірургії.

У 1983 р. клініка серцево-судинної хірургії Київського НДІ туберкульозу і грудної хірургії реорганізована в Київський НДІ серцево-судинної хірургії МОЗ УРСР.

Цій людині судилося стати символом епохи. Його ім'я заслужено звучить поруч зі словами: видатний, яскравий, талановитий, геніальний.

У 2008 р. за результатами опитування громадської думки Миколу Амосова визнали “Великим Українцем” — другим після Ярослава Мудрого.

Микола Амосов мріяв дожити до 100 років, але відійшов у вічність у 89. Він залишив після себе найдорожчу справу свого життя — кардіохірургію, без якої неможливо уявити сучасну українську медицину.

Академік НАМНУ *Г. В. Гайко*
Професор *А. П. Крись-Пугач*

КАЛАШНІКОВ **Андрій Валерійович**

20 жовтня 2013 р. виповнилося 50 років від дня народження і 26 років лікарської, наукової та організаційно-методичної роботи керівнику науково-організаційного відділу ДУ “Інститут травматології та ортопедії НАМН України”, заслуженому лікарю України, доктору медичних наук, професору Андрію Валерійовичу Калашнікову.

Народився Андрій Валерійович 1963 р. у селі Шестаково поблизу Братська Іркутської області (Росія), куди батьки були направлені на роботу після закінчення інституту (мати — вчителька, батько — інженер). Мати з немовлям у 1964 р. повернулася до батьків у Житомир, де серед мальовничої природи цього історичного краю пройшло

дитинство та шкільне навчання, яке Андрій Валерійович, поєднував з музичною освітою і закінчив середню школу з золотою медаллю.

Обравши фах лікаря, А. В. Калашніков у 1987 р. з відзнакою завершив навчання на лікувальному факультеті Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова. Ортопедо-травматологічна спеціалізація визначилась уже в інтернатурі, яку він пройшов у Житомирській міській лікарні № 1, а після її закінчення з 1988 р. працював у цій же лікарні на посаді лікаря ортопеда-травматолога.

Удосконалення своєї спеціальності Андрій Валерійович продовжив у Києві в клінічній ординатурі Інституту травматології та ортопедії АМН України (нині — ДУ “Інститут травматології-ортопедії НАМН України”, до якої був зарахований у 1990 р., а з 1992 р. навчався в очній аспірантурі за фахом ортопеда-травматолога, яку успішно закінчив у 1995 р., захистивши кандидатську дисертацію з теми “Комплексне лікування хворих зі сповільненою консолидацією переломів та несправжніми суглобами з застосуванням відеїну-3”.

З 1995 по 2000 р. працював на посадах наукового співробітника та старшого наукового співробітника в клініці ортопедії-травматології для дорослих (Республіканському центрі ендопротезування суглобів) ІТО АМН України. Наукова діяльність А. В. Калашнікова присвячена різним аспектам лікування хворих з розладами репаративного остеогенезу, проблемі остеопорозу, політравмі, лікуванню переломів із використанням блокуючого інтрамедулярного остеосинтезу та біогенних стимуляторів. Брав участь у виконанні п'яти наукових тем як відповідальний виконавець чи керівник, упровадив у практику 12 нових методів комплексного лікування пацієнтів ортопедо-травматологічного профілю.

У 2001 р. Андрій Валерійович за конкурсом був обраний на посаду завідувача науково-організаційного методичного відділу ІТО АМН України, де працює й дотепер. Поєднуючи своє науково-методичне керівництво з клінічними дослідженнями, він здійснює значний обсяг організаційної роботи в областях України, забезпечуючи координацію діяльності ортопедо-травматологічної служби, розробляє та впроваджує у практику нові методи лікування. Бере активну участь у підготовці та проведенні профільних форумів, з'їздів, пленумів Української асоціації ортопедів-травматологів, наукових конференцій з міжнародною участю. У 2003 р. захистив докторську дисертацію з теми “Розлади репаративного остеогенезу у хворих з переломами довгих кісток (діагностика, прогнозування, лікування, профілактика)”, а в 2010 р. йому присвоєно звання професора за спеціальністю “Травматологія і ортопедія”.

Багато уваги А. В. Калашніков приділяє підготовці ортопедо-травматологічних кадрів, контролює проходження лікарями курсів стажування та інформації,

забезпечує кваліфікаційну підготовку аспірантів та ординаторів при проходженні ними стажування у науково-організаційному відділі. Важливе місце в його діяльності займає підготовка наукових кадрів — підготував 7 кандидатів медичних наук, є керівником чотирьох затверджених кандидатських дисертацій.

Широкий діапазон публікацій Андрія Валерійовича у вітчизняних і зарубіжних виданнях становить 270 наукових праць, у тому числі — 3 монографії та 2 розділи в монографіях спільно з іншими авторами. Щороку видається статистичний довідник з аналізом стану ортопедо-травматологічної допомоги населенню України, є автором 17 винаходів. За вагомих внесок у наукову і практичну діяльність у галузі ортопедії і травматології та за підготовку спеціалізованих кадрів А. В. Калашнікову в 2009 р. присвоєно почесне звання “Заслужений лікар України”.

У 2011 р. його було обрано президентом ВГО “Українська асоціація травматології та остеосинтезу”, яка входить до Європейського товариства травматології та невідкладної хірургії. У рамках ВГО проведені Всеукраїнські конференції за міжнародною участю у 5 містах України. З травня 2013 р. є членом ради директорів Європейського товариства травматології та невідкладної хірургії.

Протягом останніх десяти років Андрій Валерійович виконував ряд відповідальних громадських обов'язків — був членом Ради з питань державної реєстрації медичних виробів Державної служби лікарських засобів і виробів медичного призначення. З 2010 р. — заступник голови науково-експертної ради Держлікінспекції МОЗ України. Виконує обов'язки голови групи клінічної апробації та голови експертної комісії ДУ “ІТО НАМН України”, а з вересня 2005 р. — член комісії інституту з нормоконтролю та метрологічної експертизи.

Професор А. В. Калашніков плідно співпрацює з профільними установами зарубіжних країн, де освоював нові методи лікування, неодноразово брав участь у міжнародних конференціях, семінарах та виставках — у Лейпцігу (Німеччина), ряді міст Польщі, м. Бангкок (Таїланд), Індії, Ізраїлі, Італії. У 2012 р. виступав з доповідями на 13 конгресі ESTES у Базелі (Швейцарія), а в 2013 р. — у Ліоні (Франція) на 14 конгресі, де його доповідь була визнана однією з 30 кращих, а постерна — однією з 12 кращих.

За сумлінну працю та особистий внесок у розвиток охорони здоров'я Андрія Валерійовича нагороджено Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України, Почесною грамотою Президії Академії медичних наук України, грамотою ВГО “Українська асоціація ортопедів-травматологів” та медаллю Польського товариства ортопедів-травматологів.

Щиро вітаємо ювіляра і бажаємо йому подальших творчих успіхів у науковій, організаційній і громадській діяльності, здоров'я та щастя в особистому житті.

Колектив ДУ “Інститут травматології та ортопедії НАМН України”
 Редакція журналу “Вісник ортопедії, травматології та протезування”
 Президія Правління ВГО “Українська асоціація травматологів-ортопедів”